

Arrest

nr. 38 396 van 9 februari 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 12 november 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 december 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Eritrese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Keren. In maart 2005 hebt u uw land verlaten om u te onttrekken aan de verplichte militaire dienst. U werd erkend als vluchteling door de Verenigde Naties in Soedan. U voelde zich echter niet veilig in het land en vertrok op 6 juni 2006 naar Libië. U zat er opgesloten in de Mesrata gevangenis van 23 november 2006 tot 7 mei 2008 nadat u de grens had proberen over te steken. Na tussenkomst van de Verenigde Naties werd u hervestigd naar Italië waar u de vluchtelingenstatus werd toegekend. Uw vriendin Kassa Feraweyne bevond zich reeds in Italië maar u hebt het contact met haar niet kunnen herstellen. U kreeg een woning toegewezen in 'Cantalice' die u deelde met enkele anderen en er werd u medegedeeld dat u naar school zou kunnen gaan en een job zou krijgen. Nadat u de nodige verblijfsdocumenten had

gekregen, zo'n drie maanden na uw aankomst, kwam een einde aan iedere vorm van ondersteuning die u had gekregen. Samen met anderen deed u hierover uw beklag bij de vertegenwoordigers van de Verenigde Naties maar er werd niet tegemoet gekomen aan jullie grieven. De moeilijke levensomstandigheden zetten u er toe aan om in maart 2009 naar Frankrijk te reizen. Na een verblijf van twee maanden in Calais reisde u door naar België waar u op 11 mei 2009 een nieuwe asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Er dient met name te worden benadrukt dat u volgens uw eigen verklaringen, alsook blijkens de informatie die zich in het administratief dossier bevindt door Italië als vluchteling werd erkend. U beschikt over een verblijfsvergunning in het kader van uw statuut als erkend vluchteling afgeleverd door de prefectuur van de politie van Rieti die geldig is tot 8 augustus 2013. Tot bewijs van het tegendeel wordt u bijgevolg geacht te genieten van de bescherming van Italië ten aanzien van uw land van herkomst, Eritrea. Dat, bijgevolg, aangezien u een nieuwe asielaanvraag in België heeft ingediend, u gehouden bent om te bewijzen dat de bescherming die door Italië werd verleend, heeft opgehouden.

In casu toont u echter niet aan dat de bescherming die door Italië werd verleend, heeft opgehouden. U verklaarde Italië te hebben verlaten en niet te willen terugkeren omdat de u toegezegde steun u niet werd toegekend. U kreeg slechts gedurende een korte periode huisvesting, kon niet naar school gaan en had geen uitzicht op werk. U verklaarde samen met enkele anderen tevergeefs uw beklag te hebben gedaan bij de Verenigde Naties. Na enige tijd in een leegstaand gebouw in Rome te hebben gewoond besloot u, omwille van de onleefbare levensomstandigheden, Italië te verlaten. Deze problemen kunnen niet worden gelinkt aan één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Bovendien dient vastgesteld te worden dat u geen enkel begin van bewijs voorlegt waaruit zou blijken dat u bij de bevoegde Italiaanse instanties ging aankloppen om (financiële) hulp, laat staan dat u in Italië geen enkel recht zou hebben op enige vorm van overheidssteun. U liet ook na een advocaat in te schakelen om u bij te staan omdat u naar eigen zeggen de taal niet kent en dus niet in contact kan komen met een advocaat (gehoor Cg, p.4). Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat er wat u betreft in Italië een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Italië een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er dient tenslotte te worden opgemerkt dat de mogelijkheid bestaat een vraag om bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling in te dienen. Artikel 93 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziet dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling "kan worden gevraagd op voorwaarde dat hij (de vreemdeling) regelmatig en zonder onderbreking gedurende achttien maanden in België verbleven heeft en de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden beperkt werd".

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat het gezien de huidige omstandigheden niet aangewezen is dat u naar Eritrea zou worden teruggeleid, maar dat u naar Italië, het land waar u als vluchteling werd erkend, kan worden teruggeleid."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Verzoeker is erkend vluchteling in Soedan en werd door de UNHCR hervestigd in Italië. Aangezien de Italiaanse autoriteiten via het hervestigingsprogramma van de Verenigde Naties bereid waren om verzoeker tot hun grondgebied toe te laten, kan bezwaarlijk verondersteld worden dat ze zich thans van hun verantwoordelijkheid zouden ontdoen. Verzoeker haalt ook geen argumenten aan die dit zouden kunnen aantonen. Verzoeker meent dat het sociale klimaat in Italië niet gunstig is voor vreemdelingen. Verzoeker beroept zich op economische en sociale motieven maar doet geen enkele poging aan te tonen dat hij in Italië vervolging vreest in de zin van het vluchtelingenverdrag of dat hij er een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ten overvloede verklaart verzoekers raadvrouw ter terechtzitting dat verzoeker vermoedelijk het land heeft verlaten en hij via zijn sociaal assistente heeft gevraagd om de procedure verder te zetten. Verzoeker is niet ter terechtzitting aanwezig noch wordt uitsluitel gegeven over verzoekers verblijfplaats.

3.2. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK